

РЕШЕНИЕ

№ 1611

гр. София, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 106-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ

при участието на секретаря ПАВЕЛ АЛЪ. БОЖИНОВ
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ Административно наказателно дело № 20211110206713 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от СТ. ХР. Т., ЕГН ***** чрез неговия упълномощен процесуален представител – адв. Г. М. от САК срещу наказателно постановление № 3686/06.04.2021 г., издадено от М. В. Н. – с.д. началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване Югозападна“ /МРРЮ/ при Главна дирекция МРР към Централно митническо управление /ЦМУ/ в Агенция „Митници“ /АМ/, с което на основание чл. 126, ал. 1, т. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС, обн. в ДВ бр. 91 от 15.11.2005 г., в сила от 01.01.2006 г./ му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000,00 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 126, ал. 1 ЗАДС, като съгласно чл. 124, ал. 1 ЗАДС е постановено отнемане в полза на държавата на стоките, предмет на твърдяното нарушение – 15 литра етилов алкохол, разпределен в 3 бр. пластмасови туби, всяка с вместимост 5 литра, подробно индивидуализирани в НП.

В депозираната жалба са инвокирани оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения в предходната фаза на административнонаказателното производство, довели до ограничаване правото на защита на въззивника, за недоказаност на твърдяното

административно нарушение, както и за некоректно приложение на материалния закон. Отправена е молба за цялостна отмяна на оспореното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Г. М. от САК, с пълномощно по делото, която поддържа жалбата и изложените в нея съображения. В допълнение са представени писмени бележки. Претендират за разноски за заплатено адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна, редовно призована, представлява се от юрк. Н. В., с пълномощно по делото. Последният пледира за неоснователност на жалбата и за пълна доказаност на вмененото административно нарушение, в каквато насока изтъква конкретни аргументи. Представени са и писмени бележки. Отправено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, чл. 18 и чл. 107, ал. 5 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити за нейната редовност, което обуславя пораждането на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **ОСНОВАТЕЛНА**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 13.03.2020 г. в гр. София, свидетелите Р.Р., В.П. и В.М. - полицейски служители при 09 РУ СДВР забелязали, че две лица от мъжки пол прехвърлят обемисти черни полиетиленови пликове от лек автомобил марка „Форд“, модел „Кугар“ с рег. № СА №№№№ СН в лек автомобил марка „Пежо“, модел „Партнер“ с рег. № СА №№№№ ТТ, които превозни средства били паркирани в ж.к. „Люлин“, в близост до бл. 219.

Органите на МВР извършили проверка и установили, че водач на първото МПС е жалбоподателят С.Т., който държал в багажника 3 бр. пластмасови туби, всяка с вместимост 5 литра, а водач на второ МПС бил свидетелят В.К., в чийто автомобил били открити 11 бр. пластмасови туби, всяка с вместимост 5 литра. Всички туби били пълни и съдържали бистра течност с различни цветове и мирис на алкохол. Двете лица не представили данъчен документ по ЗАДС или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза.

С протокол за доброволно предаване от 13.03.2020 г. К. предал на служителите при 09 РУ СДВР осемте пластмасови туби, открити в неговото превозно средство, обособени в обекти от 1 до 8, вкл., като заявил, че непосредствено преди проверката е закупил алкохола от Т. срещу сумата от 130,00 лв. за лична употреба.

С протокол за доброволно предаване от 13.03.2020 г. Т. също предал на полицаите трите пластмасови туби, открити в автомобила му, обособени в обекти от 9 до 11, вкл., като съобщил, че е закупил алкохола от неустановено лице.

На 13.03.2020 г., на основание чл. 212, ал. 2 НПК, било образувано ДП № 15039/2020 г. по описа на 09 РУ СДВР със съставянето на протоколи за разпит на свидетели за престъпление по чл. 234, ал. 2 във вр. с ал. 1 НК, като Т. е задържан за срок до 24 часа по реда на ЗМВР.

С постановление от 07.07.2020 г. наблюдаващият делото прокурор, на основание чл. 216, ал. 1 НПК, разделил наказателното производство по ДП № 15039/2020 г. по описа на 09 РУ СДВР, пр. пр. № 6245/2020 г. по описа на СРП, като отделил конкретни материали и предадените с протоколите за доброволно предаване от Т. и К. веществени доказателства – 11 бр. пластмасови туби, образувайки досъдебно производство по пр. пр. № 29252/2020 г. по описа на СРП за престъпление по чл. 234, ал. 1 НК.

С постановление от 15.07.2020 г. представителят на СРП прекратил новообразуваното производство по пр. пр. № 29252/2020 г. по описа на СРП, на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК, приемайки че

е налице административно нарушение по ЗАДС, като разпоредил преписи от материалите по делото, ведно с приобщените вещественни доказателства - 11 бр. пластмасови туби да се изпратят на Агенция „Митници“ с оглед провеждането на административнонаказателно производство.

С приемо-предавателен протокол от 15.09.2020 г. разследващ полицаи при 09 РУ СДВР предал веществените доказателства на представител на АМ.

На 15.09.2020 г. в сградата на ТД Югозападна в присъствието на адв. Г. М. от САК – упълномощен представител на жалбоподателя Т., служители на АМ взели по 4 бр. проби, всяка по 0,5 литра, от единадесетте обекта – пластмасови туби. Във всеки от протоколите адв. М. вписала възражение, че чувалите, в които са поставени веществените доказателства са разкъсани, а самите туби са незапечатани и с отворени капачки.

Видно от лабораторните експертизи, изготвени в ЦМУ при АМ на 06.10.2020 г., изпитаните проби представляват алкохолен продукт на база чист етилов спирт, годен за консумация, с действително алкохолно съдържание по обем, както следва:

- обект 1 - 37,3 % vol, измерени при 20° C;
- обект 2 – 43,0 % vol, измерени при 20° C;
- обект 3 - 43,1 % vol, измерени при 20° C;
- обект 4 - 43,0 % vol, измерени при 20° C;
- обект 5 - 37,1 % vol, измерени при 20° C;
- обект 6 - 37,3 % vol, измерени при 20° C;
- обект 7 - 37,3 % vol, измерени при 20° C;
- обект 8 - 43,2 % vol, измерени при 20° C;
- обект 9 - 37,2 % vol, измерени при 20° C;
- обект 10 - 40,8 % vol, измерени при 20° C;
- обект 11 - 38,9 % vol, измерени при 20° C.

От становище за тарифно класиране на ЦМУ при АМ се изяснява, че анализираните стоки се характеризират като алкохолни продукти, на база чист етилов спирт, с действително алкохолно съдържание по обем под 80 %

vol, годни за консумация, като съгласно правило 1 от Общите правила за тълкуване на комбинираната номенклатура /КН/ продуктите са с код КН 2208, която позиция обхваща „етилов алкохол, неденатуриран с алкохолно съдържание по обем под 80 % vol; дестилати, ликьори и други спиртни напитки“. По смисъла на чл. 9, т. 1 ЗАДС, продуктите с код по КН 2208 представляват „етилов алкохол /алкохол/“ с действително алкохолно съдържание по обем, превишаващо 1,2 % vol, които съгласно чл. 2, т. 1 ЗАДС подлежат на облагане с акциз като акцизни стоки по чл. 4, т. 1 ЗАДС.

Видно от писмо на отдел „Акцизна дейност“ при ТД Югозападна размерът на дължимия акциз на обекти 1-8, вкл., възлиза на 176,74 лв., а на обекти 9-11, вкл. – 64,30 лв.

С акт за установяване на административно нарушение № 2294/29.10.2020 г., съставен от Т. Д. Н. – ст. инспектор в отдел МРРЮ при АМ и в присъствието на А. В. Х. и Д. СП. ИВ. – свидетели при съставянето на акта е констатирано, че на 13.03.2020 г. в гр. София, ж.к. „Люлин“, в близост до бл. 219, жалбоподателят Т. продава на ВЛ. АЛ. К. акцизни стоки – 40 литра етилов алкохол, разпределен в 8 бр. пластмасови туби, всяка с вместимост 5 литра, с обемно съдържание на алкохол, както следва: обект 1 - 37,3 % vol, измерени при 20° С, обект 2 – 43,0 % vol, измерени при 20° С, обект 3 - 43,1 % vol, измерени при 20° С, обект 4 - 43,0 % vol, измерени при 20° С, обект 5 - 37,1 % vol, измерени при 20° С, обект 6 - 37,3 % vol, измерени при 20° С, обект 7 - 37,3 % vol, измерени при 20° С и обект 8 - 43,2 % vol, измерени при 20° С, без данъчен документ по ЗАДС или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза.

В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 126, ал. 1 ЗАДС, като след съставянето му препис от него е връчен на упълномощен представител на въззивника на същата дата.

Въз основа на горепосочения акт е издадено наказателно постановление № 3685/06.04.2021 г. от М. В. Н. – с.д. началник на отдел МРРЮ при Главна дирекция МРР към ЦМУ в АМ, с което на основание чл.

126, ал. 1, т. 1 ЗАДС, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на жалбоподателя Т. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000,00 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 126 ЗАДС, като съгласно чл. 124, ал. 1 ЗАДС е постановено отнемане в полза на държавата на стоките, предмет на твърдяното нарушение.

С решение № 515/23.09.2021 г. по НАХД № 6712/2021 г. по описа на СРС, НО, 7 с-в е отменено изцяло НП № 3685/06.04.2021 г., издадено от М. В. Н. – с.д. началник на отдел МРРЮ при Главна дирекция МРР към ЦМУ в АМ, поради допуснати съществени процесуални нарушения. Съдебният акт е оставен в сила с решение № 755/11.02.2022 г. по КНАХД № 12192/2021 г. по описа на АССГ, XVII касационен състав.

С акт за установяване на административно нарушение № 2293/29.10.2020 г., съставен от Т. Д. Н. – ст. инспектор в отдел МРРЮ при АМ и в присъствието на А. В. Х. и Д. СП. ИВ. – свидетели при съставянето на акта е констатирано, че на 13.03.2020 г. в гр. София, ж.к. „Люлин“, в близост до бл. 219, жалбоподателят Т. държи в багажника на лек автомобил марка „Форд“, модел „Кугар“ с рег. № СА №№№№ СН акцизни стоки – 15 литра етилов алкохол, разпределен в 3 бр. пластмасови туби, всяка с вместимост 5 литра, с обемно съдържание на алкохол, както следва: обект 9 - 37,2 % vol, измерени при 20° С, обект 10 - 40,8 % vol, измерени при 20° С и обект 11 - 38,9 % vol, измерени при 20° С, без данъчен документ по ЗАДС или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза.

В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 126, ал. 1 ЗАДС, като след съставянето му препис от него е връчен на упълномощен представител на привлеченото към отговорност лице на същата дата.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното в настоящото производство наказателно постановление № 3686/06.04.2021 г. от М. В. Н. – с.д. началник на отдел МРРЮ при Главна дирекция МРР към ЦМУ в АМ, с което на основание чл. 126, ал. 1, т. 1 ЗАДС, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на жалбоподателя Т. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000,00 /хиляда/

лева за нарушение на чл. 126 ЗАДС, като съгласно чл. 124, ал. 1 ЗАДС е постановено отнемане в полза на държавата на стоките, предмет на твърдяното нарушение.

Препис от оспореното НП е връчен на упълномощен представител на въззивника на 16.04.2021 г., видно от инкорпорираната в санкционния акт разписка, като жалбата, инициирала производството пред този съдебен състав на СРС, е депозирана в законоустановения 7-дневен срок чрез наказващия орган с пощенски оператор на 23.04.2021 г., видно от пощенското клеймо.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и **т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС** /, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

Настоящото административнонаказателно производство е стартирало при предвидената в разпоредбата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН специална хипотеза, след прекратяване на образувано наказателно производство с постановление на прокурор при СРП, което е изпратено на наказващия орган. Именно поради тази причина в случая не следва да се съставя АУАН, съдържащ изискуемите от чл. 42 ЗАНН реквизити, независимо че такъв на практика е бил изготвен от митническите органи, а това автоматично води и до отпадане на задължението на съда да осъществи преценка, досежно спазването на останалите императивни изисквания, визирани в разпоредбите на чл. 34, ал. 1, чл. 40, чл. 42 и чл. 43, ал. 5 ЗАНН. В контекста на изложеното, неприложим се явява и 6-месечният давностен срок за издаване на НП по чл.

34, ал. 3 ЗАНН, доколкото законодателят е обвързал неговия начален момент с датата на съставяне на АУАН, какъвто вече беше подчертано, че не следва да се изготвя. Ето защо, неоснователни се явяват всички възражения на адв. М. в очертаната насока, като до различен извод не се достига и от позоваването на Тълкувателно решение № 112 от 16.12.1982 г. по н.д. № 96/1982 г. на ОСНК на ВС, имайки предвид, че същото поначало е постановено при действието на Закона за устройството на съдилищата /ЗУС, обн. в ДВ бр. 23 от 19.03.1976 г., отм./ т.е. не се ползва със задължителна сила за органите на съдебната власт, а съдържа единствено ръководни указания по прилагането на закона /арг. от чл. 52, ал. 1 ЗУС, отм./. Нещо повече – действителният смисъл, вложен от висшата съдебна инстанция е, че относителната давност за административнонаказателно преследване по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК в размер на 3 години, приложима субсидиарно съгласно препращането по чл. 11 ЗАНН, се спира при условията на чл. 81, ал. 1 НК ако е образувано наказателно производство, но единствено при условие, че съответното физическо лице е било привлечено като обвиняем, каквито предпоставки обаче отсъстват в случая. В тази връзка, независимо от твърденията на адв. М., че доверителят ѝ придобил посоченото процесуално качество, доколкото спрямо него са извършени принудителни действия по разследването, от приложеното по делото писмо от 09 РУ СДВР е видно, че прокурорските органи са уведомени за започнало наказателно производство в хипотезата на чл. 212, ал. 2 НПК със съставянето на протоколи за разпит на свидетели, както и че липсва привлечен обвиняем.

При тези принципни уточнения, съдът намира, че оспореното НП е издадено от компетентно длъжностно лице, видно от изисканите писмени доказателства за назначаване, съответно оправомощаване на наказващия орган, както и в рамките на относителния давностен срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, който е бил прекъснат именно при постановяването на атакувания санкционен акт.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването на НП – неговата форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. От прочита на санкционния акт е видно, че с изискуемата се от закона конкретика са посочени времето, мястото, механизма на твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е намерило проявление в

обективната действителност, с което правото на защита на жалбоподателя е гарантирано в пълна степен.

Независимо от изложеното обаче НП е съставено при допуснато съществено нарушение на процесуалния закон, което обусловя отмяната му на формално основание. В пълен разрез с установената по делото фактология наказващият орган е приел, че поведението на жалбоподателя Т. изпълва признаците на две отделни нарушения. В разпоредбата на чл. 126, ал. 1 ЗАДС законодателят е предвидил отговорност за лице, което държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки без данъчен документ по този закон или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза. Различните форми на изпълнителното деяние - държи, предлага, продава или превозва не предпоставят наличието на множество административни нарушения, след като е осъществено едно-единствено деяние, извършено при идентични време, място и обстановка, въз основа на конкретно решение. До извод в противната насока не се достига от обстоятелството, че Т. е продал част от държаното непосредствено преди това количество алкохол в автомобила си, доколкото по този начин поведението му изпълва кумулативно двете форми на изпълнителното деяние – държи и продава. Застъпеното от наказващия орган разбиране е незаконосъобразно, имайки предвид, че хипотетично спрямо лицето би могло да се повдигне и трето самостоятелно административно обвинение за това, че е превозило с управляваното от него МПС цялото количество алкохол, а това неминуемо би довело до прекомерно и непропорционално използване на държавна принуда. В тази връзка, макар и на плоскостта на наказателното право, върховната съдебна инстанция в страната нееднократно е застъпвала позицията, че няма пречка с едно деяние да бъдат осъществени различни форми на изпълнителното деяние на дадено престъпление /пр. по чл. 209, ал. 1 НК деецът едновременно възбужда и поддържа заблуждение у пострадалото лице, по чл. 290, ал. 1 НК свидетелят може да каже неистина и наред с това да затаи истина и т.н./, в които случаи ще е налице само едно престъпление, а не идеална съвкупност от множество такива.

Механичното и фриволюно разделяне на предмета на осъщественото

от Т. административно нарушение в две отделни административнонаказателни производства мотивира извод, че след санкционирането му с НП № 3685/06.04.2021 г., издадено от М. В. Н. – с.д. началник на отдел МРРЮ при Главна дирекция МРР към ЦМУ в АМ за нарушение на чл. 126 ЗАДС, отменено впоследствие от съда, поради допуснати съществени процесуални нарушения, оспореното пред настоящата инстанция последващо НП № 3686/06.04.2021 г. от М. В. Н. – с.д. началник на отдел МРРЮ при Главна дирекция МРР към ЦМУ в АМ за нарушение на чл. 126 ЗАДС е издадено в противоречие с императивната разпоредба на чл. 18 ЗАНН, регламентираща фундаменталния за административнонаказателното производство принцип „нон бис ин идем“. Визираната норма касае недопускането не само на повторно санкциониране, след приключване на дадено производство с краен акт по същество, придобил юридически стабилитет, но и дублирането на висящи административнонаказателни процедури спрямо едно лице за идентична дейност, поради което колизията между интересите на държавата да осъществи административнонаказателно преследване и на нарушителя да не бъде подлаган на повторна репресия следва да бъде разрешена в полза на втория от тях.

В аспекта на изтъкнатите разсъждения, ако констатираният съществен процесуален порок условно бъде игнориран, следва да се отбележи, че твърдяното от митническите органи нарушение по чл. 126, ал. 1 ЗАДС е останало доказателствено необезпечено. На първо място, напълно резонни са възраженията на адв. М., че в обжалваното НП е извършено позоваване на доказателства, събрани в хода на прекратеното досъдебно производство, в частност на протокол за вземане на проби от разследващ полицаи при 09 РУ СДВР, който подход контрастира твърде осезателно с принципа за непосредственост по чл. 18 НПК, а това закономерно е довело до опорочаване на вътрешното убеждение на административнонаказващия орган. На следващо място – както от протоколите за вземане на проби, изготвени от митническите служители, в които адв. М. е релевирала писмени възражения, така и от разпитите на свидетелите Т.Н. и Д.И., в т.ч. проведената помежду им очна ставка на етапа на съдебното следствие, става ясно, че процесните веществени доказателства не са били запечатани, както и че капачките на трите пластмасови туби /обекти 9, 10 и 11/ са били отворени.

Това от своя страна поражда основателно съмнение доколко съдържанието на доброволно предадените от Т. на органите на 09 РУ СДВР туби съответства на приобщените впоследствие по административнонаказателното производство такива. Оттук произтича и несъмнен извод, че резултатите от изготвените митнически експертизи, досежно установеното процентно съдържание на алкохол не представляват достоверен източник за информация за включените в предмета на доказване обстоятелства, поради което следва да се изключат от доказателствената съвкупност.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание е опорочена поради допуснато съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателя Т., като отделно от това твърдяното административно нарушение не е доказано по изискуемия категоричен начин.

Ето защо, съдът намира, че така издаденото наказателно постановление следва да бъде отменено изцяло като неправилно и незаконосъобразно, а това обстоятелство обезпредметява обсъждането на останалите релевиращи от страните доводи.

Съгласно чл. 63д, ал. 1 ЗАНН съдът да се произнесе по извършените от страните разноски. От представеното по делото пълномощно от 29.10.2020 г. е видно, че привлеченото към отговорност лице е заплатило в брой на адв. Г. М. от САК сума в размер на 800,00 лв. за процесуално представителство пред наказващия орган и съда. В тази връзка, действително възнаграждението е било определено над предвидения в разпоредбата на чл. 18, ал. 2 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /обн. в ДВ 64 от 23.07.2004 г., приета с решение на Висшия адвокатски съвет от 09.07.2014 г./ размер на 300,00 лв. При все това, отчитайки завишената фактическа и правна сложност на делото, значителния обем на доказателствения материал, проведените три открити съдебни заседания, изготвените подробни писмени бележки от адв. М., както и осъщественото процесуално представителство в двете фази на процеса, съдът намира, че релевираното от юрк. Н. В. възражение за прекомерност е неоснователно, поради което Агенция

„Митници“ следва да заплати процесната сума в пълен размер.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 3, т. 1 и т. 2 във вр. с ал. 2,
т. 1 ЗАНН, **Софийски районен съд, НО, 106 състав**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 3686/06.04.2021 г., издадено от М. В. Н. – с.д. началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване Югозападна“ /МРРЮ/ при Главна дирекция МРР към Централно митническо управление /ЦМУ/ в Агенция „Митници“ /АМ/, с което на основание чл. 126, ал. 1, т. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС, обн. в ДВ бр. 91 от 15.11.2005 г., в сила от 01.01.2006 г./ на жалбоподателя СТ. ХР. Т., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000,00 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 126, ал. 1 ЗАДС и съгласно чл. 124, ал. 1 ЗАДС е постановено отнемане в полза на държавата на стоките, предмет на твърдяното нарушение – 15 литра етилов алкохол, разпределен в 3 бр. пластмасови туби, всяка с вместимост 5 литра, подробно индивидуализирани в НП, **като неправилно и незаконосъобразно.**

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, Агенция „Митници“ да заплати на жалбоподателя СТ. ХР. Т., ЕГН ***** разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 800,00 /осемстотин/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____